Р Е Ш Е Н И Е
№ 44939

гр. София, 16.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 16.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова
ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров
Людмила Коева

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **9963** по описа за **2026** година докладвано от съдия Людмила Коева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на С. С. Т. с ЕГН [ЕГН], чрез процесуалния му представител адв. М. П. срещу Решение № 2476 от 01.07.2026 г., постановено по НАХД № 7275/2026 г. по описа на СРС, НО, 14-и състав.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на въззивното решение поради нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Според жалбоподателя мотивите на обжалваното решение не само са непълни и вътрешно противоречиви, но съдържат и фактически констатации, които обективно не могат да се отнесат до настоящето производство. Оспорва се направеният извод, че касатора е законен представител на собственика на автомобила „Максима България“ ЕООД, както и че по делото няма представена декларация по чл. 189, ал.4 от ЗДвП. По същество от съда се иска да отмени обжалваното решение и да присъди разноски за две инстанции.

В съдебно заседание, касаторът се представлява от адв. П., който поддържа жалбата и представя списък с разноски.

Ответникът - Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), редовно призован, не се представлява. Постъпило е писмено становище чрез процесуален представител по хода и съществото на делото.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомен, не изпраща представител.

Административен съд София-град, XI –ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното

решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:
Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14 - дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт и същата е процесуално допустима.
Разгледана по същество, жалбата е основателна, но по различни съображения, от изложените в нея.
За да постанови оспореното пред настоящата инстанция решение, районния съд е приел за установено, че е издаден електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система - Серия К, № 12741947, за това, че на 16.02.2026 г., в 15:54 часа, в обл. С., общ. Столична, на Автомагистрала номер А-1, на 1 км., с посока от [населено място] хан към [населено място] при ограничение на скоростта 80 км/ч, въведено с пътен знак В-26 за извън населено място, е извършено нарушение за скорост с МПС - лек автомобил "Ш. О.'", с рег. [рег.номер на МПС] установено и заснето с автоматизирано техническо средство № MD1196, след приспаднат толеранс от - 3%, при разрешена стойност на скоростта 80 км/ч, установена стойност на скоростта 97 км/ч и превишена стойност на скоростта 17 км/ч. За посоченото нарушение, на законния представител С. С. Т. ЕГН [ЕГН] на юридическото лице, регистриран собственик на процесното МПС - "Ш. О.'", с рег. [рег.номер на МПС] на основание чл. 189, ал. 4, във вр. с чл. 182, ал. 2, т. 3 от ЗДвП, е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 50.00 лева/25.56 евро, за извършено нарушение по чл. 21, ал. 2, във вр. с ал. 1 от ЗДвП.
С решението си първоинстанционния съд е постановил, че „потвърждава ЕЛЕКТРОНЕН ФИШ, Серия К, № 12741947 от 16.2.2026 г., издаден от СДВР-МВР, с който на С. С. Т. ЕГН [ЕГН] в качеството на законен представител на "МАКСИМА Б.” ЕООД с ЕИК[ЕИК], на основание чл. 189, ал. 4, във вр. с чл. 182, ал. 2, т. 3 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 49.99 лева /равностойност 25,56 евро/, за нарушение на чл. 21, ал. 2, във вр. с ал. 1 от ЗДвП“, докато предмет на разглеждане е бил ЕЛЕКТРОНЕН ФИШ, Серия К, № 12741947 от 16.2.2026 г., издаден от СДВР-МВР, с който на С. С. Т. ЕГН [ЕГН], на основание чл. 189, ал. 4, във вр. с чл. 182, ал. 2, т. 2 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 49.99 лева /равностойност 25,56 евро.
Според мотивите му санкционната норма е правилно определена, като на основание чл. 182, ал. 2, т. 3 от ЗДвП /каквато реално няма посочена в електронния фиш/, наказващият орган е наложил наказание глоба в размер на 100.00 лева, за превишение на скоростта от 21 до 30 км/ч, за установеното в случая превишение от 97 км/ч, отчетено след приспадане на толеранст от 3% в полза на водача от действително засечената скорост от 100 км/ч, на разрешената скорост 80 км/ч извън населено място, въведена с пътен знак В-26, съгласно разпоредбата на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП.
Първо твърдението му не съответства на собствените му установявания, че превишението е от 17 км/ч и второ, не съответства на процесния фиш, с който на жалбоподателя на основание чл. 189, ал. 4, във вр. с чл. 182, ал. 2, т. 2 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 25,56 евро / 49,99 лева равностойност.
Неправилно установената от въззивния съд фактическа обстановка и липсата на мотиви за относими към извършеното нарушение факти е пречка за настоящата инстанция да провери законосъобразността на изводите на СРС. Това е така, тъй като съгласно разпоредбата на чл.220 АПК касационната инстанция преценява приложението на материалния закон въз основа на фактите, установени в обжалваното решение. Касационната инстанция няма правомощия да установява нови фактически положения и следва да проверява единствено правораздавателната дейност на районния съд.

Като не е установил правилно фактите, включително и състава на нарушението, въззивният съд е допуснал съществено процесуално нарушение, което е основание за отмяна на решението. Делото следва да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд. При новото разглеждане на делото, в зависимост от изхода му, въззивният съд следва да се произнесе и по въпроса за разноските в настоящата инстанция, съобразно предвиденото в разпоредбата на чл.226, ал.3 АПК. Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 1 от АПК, във вр. чл.63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XI-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 2476 от 01.07.2026 г., постановено по НАХД № 7275/2026 г. по описа на СРС, НО, 14-и състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на СРС

Решението е окончателно.